

Šventinis anykštėnų kraštotyrininkų sambūris

Liepos 25 dieną (šeštadienį) Anykščių miesto šventės metu Anykščių viešojoje bibliotekoje vyko kraštotyrininkų sambūris „DRAUGAUKIME – BENDRAUKIME – BENDRADARBIAUKIME“. Šventinį renginį pradėjęs Anykščių Terešės Mikeliūnaitės kraštotyros draugijos valdybos pirmininkas Tautvydas Kontrimavičius tarė įžanginį žodį apie draugiją, prisiminė džiugias ir liūdnas akimirkas, tylos minute pakvietė visus pagerbti į Anapilį išėjusį Draugijos narį Alvydą Bitiną.

Iš kairės: Paulius Vaniuchinas, Sigutis Obelevičius, Remigijus Bimba.

Įteiktas apdovanojimas profesoriui

Kraštotyrininkų renginį savo dalyvavimu pagerbė Draugijos narys, Anykščių rajono meras Sigutis Obelevičius. Meras įteikė pažymėjimą ir ženklą – 2019 metų Anykščių rajono Garbės piliečiui kraštotyrininkui prof. dr. Osvaldui Janoniui, kuris praėjusiais metais negalėjo dalyvauti garbingame savo apdovanojime. Meras padėkojo profesoriui už atsidavimą gimtajam kraštui, palinkėjo sėkmės ir paprašė nenuleisti rankų, o toliau darbuotis nelengvoje Anykščių krašto praeities tyrėjo veikloje.

Atkurtas A. Baranausko herbas

Į renginį iš Vilniaus atvyko anykštėnas kraštotyrininkas, Lietuvos genealogijos ir heraldikos draugijos pirmininkas Remigijus Bimba ir jo kolega Lietuvos genealogijos ir heraldikos draugijos kancleris, Dokumentų priėmimo patikros ir heraldikos komisijos pirmininkas Paulius Vaniuchinas. R. Bimba ir P. Vaniuchinas atvežė Anykščiams unikalią dovaną – atkurtą Seinų, arba Augustavo vyskupo Antano Baranausko (1835–1902) herbą ir įteikė Anykščių rajono merui S. Obelevičiui. P. Vaniuchinas trumpai papasakojo herbo atkūrimo istoriją primindamas, kad pirminiais, nepatvirtintais duomenimis, A. Baranauskas buvo pasirinkęs bajorų Baranovskių giminės herbą nors pats buvo kilęs iš nekilmingos giminės. Pagal išlikusių vyskupo spaudų ir antspaudo ikonografiją, A. Baranausko herbe buvo pavaizduota apversta pasaga su riterišku kryžiumi jos viduje. Virš skydo – trijų lapų karūna su dviem perlais. Virš karūnos – į heraldinę kairę pasisukęs vanašas, pakeltoje dešinėje kojoje laikantis tokią pat pasagą, kaip ir skyde. Jam iš dešinės – pastoralas, iš kairės – mitra. Virš jų – vyskupo skrybėlė su virvelėmis ir kurtais. Po skydu ant auksinės grandinės kaboją auksinis kryžius.

Šventinio renginio metu sveikinimų netrūko. Viešosios bibliotekos direktorius Romas Kutka dėkodamas už ilgametę draugystę, nepailstamą veiklą, ieškojimus kraštotyros lobynuose ir kūrybingumą įteikė padėkos raštus visiems kraštotyrininkams 2020-tais metais išleidusiems knygas. Padėkos raštai buvo skirti prof. O. Janoniui, Raimondui Guobiui, Irmą Randakevičienę, dr. Broniui Šablevičiui, Vygandui Račkaičiui ir Rimantui P. Vanagui. Draugijos valdybos pirmininkas T. Kontrimavičius, kviesdamas rašyti knygas ranka, nes bibliotekininkai labai laukia

rankraščių, knygų autoriams įteikė dovanų rašiklius. Apdovanotas padėkos raštu buvo ir Tautvilis Uža už kraštotyrininkų sambūrio akimirku įamžinimą fotografijose. Fotometraštiniui buvo įteiktas kraštotyros darbas su visų praėjusių metų sambūrių nuotraukomis ir renginių aprašymais. Salėje renginio metu veikė paroda „Gimtojo krašto gamta Tautvilio Užos fotografijose“.

Irmos Randakevičienės poezijos knygos „Šiaurės eilės“ sutiktuvės

Taip pat buvo pristatyta kraštotyrininkės I. Randakevičienės knyga „Šiaurės eilės“.

Renginio metu apie knygos autorę ir jos kūrybą kalbėjo A. Baranausko pagrindinės mokyklos mokytoja, Anykščių rajono tarybos narė Dangira Nefienė. Mokytoja pasidžiaugė, kad jai malonu pristatyti savo buvusios mokinės Irmos knygą, tačiau kartu prisipažino, kad kalbėti apie poeziją yra nelengva. „Poezija yra toks menas, kurį kiekvienas suvokia kitaip. Tai gerai, o Irmos eilės skatina galvoti, jausti, stengtis suvokti lyrinio „aš“ egzistencines mintis. Čia yra viduramžių, antikos simbolių, o ir pati Šiaurė – greičiausiai ne vieta, o simbolis, kurio prasmę kiekvienas, ko gero, suvokiame savaip“, – kalbėjo D. Nefienė.

Renginio metu eilėraščių iš knygos skaitė VB Krašto dokumentų ir kraštotyros skyriaus bibliotekininkė Birutė Venteraitienė.

„Ar pameni, akvamarininė upė

Irmą Randakevičienę (dešinėje) sveikina Regina Smetonaitė.

košdavo vandenį
nebelikdavo atsiminimuose
dar vienos žiemos
dar vienos pelenų spalva
dienos
dar vienos žaizdos
dar vieno žodžio
kai sninga
takeliu palei krūmais
apsuptas kalvas
nešiojais dvi skilteles
meilės
kol nutolo, išplaukė linguodamos valtys
it žvejų, gyvenusių deltoje,
dainos
pameni pranašą Eliją
jis miegojo Horebo oloj
ir aš taip miegu, kai nemyliu
kai nemyliu
miegu kaip upė“
(„Kai nemyliu“, p. 16.)
xxx

„Jie bėgo
karališki elniai, bėgo
debesų takais
bėgo strėlėmis tiesiai į saulę
bėgo iš mano širdies
snigo lelijomis, snigo
dešimtį miegančių metų
kol apledijęs akmuo
virto sniegnėsių saule“
<...> („Atlydis“, p. 17.)

Knygos „Šiaurės eilės“ autorė dėkojo susirinkusiems ir renginio organizatoriams už jos pagerbimą ir pageidaujantiems padovanojo savo knygas su autografais. I. Randakevičienę sveikino draugai, giminės, artimieji, bičiuliai ir bendraminčiai.

Netradiciškai organizuotą tradicinį kraštotyrininkų sambūrį baigė bardas Algimantas Baronas, grodamas gitara ir dainuodamas savo kūrybos dainas.

Ligita Matulienė,
Viešosios bibliotekos
Krašto dokumentų ir
kraštotyros skyriaus
bibliotekininkė